

**Удостоверяването на подписа на  
преводача е незаконосъобразно  
(21.03.2013)**

С писмо изх. № 12ПР-1149/21.03.2013 г.<sup>31</sup>, подписано от Иван Сираков, постоянен секретар на МВнР, Външно министерство открито признава, че „Правилникът няма законово основание за издаване и не съответства на разпоредбите на Закона за нормативните актове“.

Така тромавата машина на властта започна лека-полека да се размърдва, със скърцане, пъшкане и пухтене, но, все пак - да се размърдва. Уклончивият език все още преобладава, категорични са само няколко фрази и изречения, като например: „Удостоверяването на подписа на преводача от страна на МВнР е дейност, която не би следвало да се извършва от ведомството, не е законосъобразна и следва да бъде прекратена.“

Така започва всичко да си идва на мястото: Правилникът няма законово основание, не съответства на разпоредбите на Закона за нормативните актове, а удостоверяването на подписа на преводача е незаконосъобразно

---

31 Вж. Приложение 12 „Писмо от МВнР № 12ПР-1149“

и би следвало да бъде прекратено.

Защо трябваше десет месеца да блъскаме по затворената врата на властта? Защо няколко логични заключения, като например, че Правилникът трябва да бъде отменен и че заверката на подписа на преводача във Външно министерство е незаконосъобразна, трябваше да бъдат посрещани на нож или с оглушки от разни институции, форумци и агенти на властта?

Защо трябваше толкова енергия да бъде изразходвана за откриване на Америка на картата, вместо да беше впрегната в уреждане на наболелите промени?

Надявам се обаче, че времето не е пропиляно напразно, че институциите ще се вслушат в логичните заключения, а не в гласа на егоистичните интереси.